

DEPREM GÖZ GÖRE GÖRE!

“Büyük İstanbul Depremi” üzerine uzunca bir süredir konuşuluyor. Profesör düzeyindeki deprem uzmanları sürekli ikazlarda bulunuyorlar; kırılğan fay hatlarında epeyce bir enerjinin biriktiğini vurguluyorlar. Yani yarın birilerinin “takdir-i ilahi” diyerek işin içinden sıyrılmayı düşündükleri meseleyi bugünden gündemde tutmaya çalışıyorlar. Deprem uzmanları niçin

ikazlarda bulunuyorlar? Çünkü özeldir İstanbul’un, genelde Türkiye’nin depreme hazırlıklı olmadığını, bu haliyle depreme yakalanırsa can kaybının çok olacağını biliyorlar. Depreme karşı binaların sağlamlaştırılması gerektiğini; çürük binaların tespit edilerek yıkılması en azından boşaltılması gerektiğini söylüyorlar. İnsanların deprem konusunda bilinçlendirilmesi

gerektiğini döne döne vurguluyorlar.

Peki onları, yani bilim dünyasının söylediklerini ciddiye alan var mı? Ne yazık ki, depreme karşı alınması gereken önlemler, siyasi iktidarın gündemini Ayasofya’nın minberine kılıçla çıkmaktan daha fazla işgal etmiyor.

Burjuvazi çekildiği güvenli köşkerlerde,yalılarda, saraylarda kendine bir şey olmayacağını,

“takdir-i ilahi”nin yoksulları, yani işçi ve emekçileri, işsizleri vura-cağını pekala biliyor! O nedenle göz göre göre gelen depreme karşı umursamaz davranabiliyor. İşçi sınıfı ve emekçiler, “yeryüzünün lanetlileri” olası bir depremde “kazazade” olmamak için onların hayatına karşı umursamaz olan sermaye sınıfını şimdiden toplumsal bir depremin altında bırakmak için harekete geçmelidir.

MÜCADELE BİRLİĞİ

01 Ağustos 2020 - 072 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

LAFLA PEYNİR GEMİSİ..

Bir açık tımarhane oldu ülke. Aziz Nesin öykülerine taş çıkartacak olaylar, devlet ricalinin olağan davranışları halini aldı. Saray’dan, hükümetten, parti yöneticilerinden yapılan açıklamalar evlere şenlik. Akıl, izan, ölçek, oran... hak getire.

Tarım Bakanı, eski bakan oğlu Pakdemirli, havuzun rüzgargülünün programına katılıyor ve orda çeşitli sorulara yanıtlar veriyor. Laf, et fiyatlarına geliyor. Bakan “et fiyatları yüksek değil, ürünlere baktığımız zaman Avrupa seviyesinin de altında kalmış durumda” diyor. Yanlış okumuyorsunuz. Avrupa’dan daha ucuza alıyoruz eti. Hep beraber sevinebiliriz!

Koskoca Bakan yalan söyleyecek değil ya! Özellikle son 3-4 gündeki döviz yükselişi sonrası Türkiye’de et Avrupa’dan yaklaşık 50 cent (4,10 TL) daha ucuz. Gördünüz mü, Avrupa’dan daha ucuza et yiyoruz!

Sadece et ucuz değil bizde elbette. Mesela ekmek. Avrupa’da 5-6 TL’den aşağı bulamazsınız. Bizde 1,5-2 TL! Gülmeyin. Yakında hükümetimiz tüm market ve pazar fiyatlarını karşılaştırmaya başlayabilir!

Böyle garip bir hikayeyi de RTE’den dinlemiştik. “Eskiden tuvalete 1 milyona gidiyorduk, şimdi 1 TL’ye gidiyoruz” diye övünmüştü “asrın dünya lideri”! Gülsek mi, ağlasak mı...

Sosyal medyada “dolar kaç lira olursa olsun bana ne, ben TL kullanıyorum” diyen süzmelere kim şaşar ki

bu şartlarda.

Asgari ücret net 2324 TL (brüt 2943 TL). Avro hesabıyla net 282, brüt 357. Avrupa’nın en düşüklerinden Hırvatistan’da 500 avronun biraz üzerinde, Yunanistan’da 750’den yukarda, Hollanda’da 1600’den fazla. Liste böyle uzayıp gidiyor. Bu yüzdendir ki, Avrupa’da kişi başına ortalama et tüketimi 80 kilodan fazla, bizde 20 kilodan az.

Vaziyet bu. Tarım bakanı da çıkmış, hepimizle dalga geçer gibi “et Avrupa’dan daha ucuz bizde” diyor!

2

Kaybolan Göçmenler

Göçmenlik... 21. yüzyılın en büyük insanlık suçu... Yoksulluk ve savaşlar nedeniyle Ortadoğu’dan, Orta Asya’dan Afrika’dan Avrupa ülkelerine, yoksul Güney Amerika ülkelerinden ABD’ye süregelen bir akım var hemen her hafta haberlere konu olan... Yeni yaşamlara ulaşabilenlerin sayısı kadar insan da yollarda yaşamını kaybediyor.

Akdeniz’de Rodos’a gelen 120 mülteci, “ortadan

kayboldu”. Gönüllü kurtarıcılardan Iason Apostolopoulos, mültecilerin Rodos’a geldiğini, ancak varlıklarını inkar eden yetkililer tarafından resmi olarak kaydedilmediğini, günlük gelişleri

kaydeden bültende yer almadıklarını söylüyor. Bazı günler mülteciler gelse de, kayıtlarda sıfır olduğu görülüyor.

“Bu Mitsotakis hükümetinin düzenli bir taktiği” diyor Iason ve aynı şeyin son aylarda Evros, Chios, Samos ve Lesvos’ta da yaşandığını söy-

lüyor. Iason’un gazetelere yaptığı açıklamalarda sahil güvenlik görevlilerinin mültecilerin yine deniz yoluyla, güvenliksiz botlarla yasadışı olarak ülkelerine geri gönderildiklerini yazıyor. Olaylar, Yunan Adalarında yaşayan yerli halkın gözlemleri ile ortaya çıkarıldı. Ve gazete bunu “barbarlık” olarak tanımladı.

Ülkelerine sığınan mültecileri hiç bir kayıt altına almadan, kurum ve kuruluşlara bildirmeden denizin acımasızlığına bırakmak, uluslararası hukuka ve her tür insanlık değerine aykırı...

2

EDİTÖR

BİR AFYONCUNUN HATIRLATTIKLARI

Son iki gündür Dilipak adında bir dinci faşistin kadınlara hakaretleri, kadın düşmanlığı sosyal medyada yoğun tepki topluyor. Haklı bir tepkidir. Bu afyoncubaşı, bu keş çok daha beterine layık. O ve türdeşleri, ağızlarından salyalar akıtarak kadın düşmanlığının başını çekiyorlar.

Dilipak bir şahıs değil, bir aile olarak anlaşılmalı. Dilipakgiller, tüm bu dinci tayfa, yeni böyle olmuş değil. Ezelden beri böyleler. İdeolojik duruşları böyle her şeyden önce. Kopkoyu bir gericilikle maluller. “Komünizmle Mücadele Dernekleri” tedrisatından geçmiş, emperyalizm ve işbirlikçi tek-elci burjuvazi tarafından “bir yerlere getirilmiş” bir kuşağın üyeleridir nihayetinde. Konumuz (ve derdimiz) bu değil şimdilik.

Bugün bu ağızlarından salyalar saçarak kadınlara saldıran güruhla geçmişte ortak iş tutulmasıdır asıl mesele. Bu gerici güruhtan “demokrat kumaş dokuma” sevdasıdır. “Zafer işareti ile şahadet parmaklarının birbirine karıştığı” ortak eylemler yapılmasıdır.

İpin ucu, Murat Belgele- rin, Dilipakların, Perinçeklerin 80’lerin sonlarındaki salon toplantılarına kadar gider. Bu noktadan “dolaşıma sokulan” dinci gericilikle iş tutma, zamanla gelişir, tırmanır. “Başörtüsü mağduriyeti” üzerinden kendilerine “sosyalist sol” diyen sosyal reformistler ve liberallerle ortak mekanlarda sokak etkinliklerine varır. Tek sözle ifade etmek gerekse, “büyük liberal kırılma” demek gerekirdi.

Özellikle 90’ların ikinci yarısında, dönemin “gözde mağdurları” olarak bu dinci tayfa, kurdukları Özgür-Der vasıtasıyla devrimci-demokratik hareketin çeşitli platformlarında imzalarıyla iyice görünür ve kanıksanır hale geldi.

2

BİR AFYONCUNUN HATIRLATTIKLARI

Baş tarafı 1. sayfada

Ki bu familyanın önde geleni Dilipak, bu derneğin vazgeçilmez panelisti, konuşmacısı, bir nevi temsilcisidir.

O zamanlar bu dinci tayfanın özünde faşist olduğunu, hiçbir hal ve şartta birlikte hareket edilemeyeceğini, bunun ilkesel bir tutum olarak ele alınması gerektiğini her platformda defalarca anlattık.

Sonuç?

Cansiperane bir demokratlıkla savundular bu dincileri. “Emekçi kitlelerin sorunlarını sahiplenmek” adına (burada “başörtüsü meselesi”nin emekçi kitlelerin sorunu olup olmadığı tartışması bir yana) gerici siyasal örgütlenmeler ile ortak platformlar oluşturdular. Bu tür platformlardan ayrı duran (ve bu anlamda “dışlanan”) biz olduk.

O zaman farklı mıydı? O zaman ilerici miydi bu zat ve bunun gibi olanlar? “Hak ve özgürlüklerden yana” bir tutum mu alıyorlardı? “Ortak düşmana karşı bir güç birliği” için demokratik hareketin yapılması gereken müttefikler miydi dinci tayfa?

Tek kelimeyle, hayır! Yukarıda da belirttik. Gericilik, genetik kodlarında yüklüdür bu kesimin. Son derece pragmatiktir, yalan söylemeyi İslami kurallara göre teorileştirirler. Ama bundan daha önemlisi, bu kesim, sermaye sınıfının bir bölümünün sözcüsü, temsilcisidir. Gericilik, sınıfsal konumlarından kaynaklanır. İdeolojik olarak da en tehlikelilerdendir.

Hadi bırakın uzak geçmiş, tüm bu ortak platformlar örgütlendiğinde, Sivas katliamının anısı tazeydi. Madımak’ın dumanları tütmekteydi daha. Bu katliam için “haklı nedenler” sıralamaya çalışmaktaydı gazete köşelerinde bu malum şahıslar!

Uluslararası komünist hareket bu gerçeği çok acı tecrübelerle gördü öğrendi özünde. İlkini, tarihin gelmiş geçmiş en büyük komünist katliamını gerçekleştiren Endonezya’daki dinci askeri diktatörlükte gördük. Bir buçuk milyon komünist partili hunharca katledildi! Diğer örnek, çok daha öğretici olan 1979 İran devrimidir. Devrim saflarında, “müttefik kuvvet” olan mollalar duruma hakim olur olmaz katliamlara giriştiler. En koyu anti-komünist diktatörlüklerden birini

kurdular, ki bugün sendika kurmak bile yasak İran’da.

İşte yakın geçmişimizde demokratik kitle örgütlerinin oluşturduğu çeşitli platformlarda baş tacı edilen, saygın müttefik muamelesi gösterilen anti-komünist dinci grup, yukarıda sadece iki örneğini verdiğimiz uluslararası bütünü bu topraklardaki parçalarıydı. “Takiyye” varoluşlarının bir biçimiydi. Ve çeşitli yollardan geçerek günümüzün muktedirleri haline geldiler. Şimdi tüm demokrasi güçlerine kan kusturuyorlar.

“Hak ve özgürlükler” durağında bulduğunuz bu gruba iyi bakın.

Hatırladınız mı o günleri? Şimdi sövüp saymanın bir kıymeti yok! Size o gün, o platformlarda apaçık söyledik tüm bunları. O gün, o platformlarda sınıfsal konumlarının, ideolojik konumlarının, siyasal konumlarının gerici/faşist olduğunu defalarca anlattık size. Bunların karşı-devrimci olduklarını, anti-komünist olduklarını, devrimin ve devrimcilerin yeminli düşmanı olduklarını anlattık. Sınıfsal ittifak ile siyasal ittifakın apayrı şeyler olduklarını anlattık. “Emekçi kitlelerin sorunlarını sahiplenmek”in gerici siyasal aktörle ittifaktan apayrı bir şey olduğunu anlattık.

O gün burun kıvrıdınız. Tekil olana, bütünden koparılmış parçaya takılıp kaldınız. Bu afyoncubaşını, bu kadın düşmanını, onunla birlikte bu türden dinci gerici gruba emekçi kitlelerin gündemine taşıdınız. Emekçilerin bilinçlerini bulandırdınız. Şekilsiz bir “hak ve özgürlükler mücadelesi” söylemiyle devrimci mücadelenin liberalize edilmesine kapı araladınız. Şimdi bu ağzı salyalı gruba yazıp çizdiklerine, sövgülerine neden şaşıyorsunuz?

Varsa cesaretiniz, o yıllarda yaptıklarınızı arşivlerinizi açarak ortaya serin. Arşiv unutmaz. Dürüstseniz, o yıllarda bu dinci faşistlere karşı izlediğiniz politikayı emekçi kitlelerin ve gençliğin önüne koyun şimdi.

Yapamazsınız!

Güvendiğiniz tek şey, hafızanın unutkanlığıdır. Dinci faşist iktidarın bugün yapmaya çalıştığı “geçmiş unutturma” girişimine en çok sizin ihtiyacınız olacak; unutmayın!

Lafla Peynir Gemisi..

Baş tarafı 1. sayfada

Bakanın bu açıklamasından sonra sosyal medyada bir alaydır koşturdu: “Avrupa’nın en az et tüketeni biziz. Üstelik bizde et daha ucuz. Demek ki ülke toptan vejetaryen oldu!” (Sosyal medyaya sansür yasağının hükümet için neden önemli olduğu anlaşılıyordur sanırım!)

Bütün alanlarda böyle yöneticilerimiz. Mesela Damat o meşhur “salgın/kriz döneminde pozitif ayrışan ülkeyiz” söylemini slogan düzeyine yükseltiyor. Tüm basın derhal bunun propagandasına girişiyor tabii.

TÜİK “güven endeksi” rakamlarını alın. Günlerdir hükümetinden Saray sözcülerine, havuzundan ekonomi yorumcusuna, ne harika durumda olduğumuzu yazıp çiziyorlar. Rakamlara bakıyorsunuz İngiltere, Almanya, Fransa, İtalya ve İspanya, (hem tüketici, hem sanayici) güven endeksi oranlarında Türkiye’den daha iyi durumda! Hani pozitif ayrışan ülkey-

dik?

Oysa kısıtlamaların kaldırıldığı, “normale dönüş” kararı veren bütün ülkelerde benzer yönlü gelişiyor işler. Eşyanın tabiatı gereği, başka türlü olması da mümkün değil. Bütün işletmeleri kapattığınız bir dönemden sonra işletmelerin açılmasına izin verdiğiniz an, ticari hareket başlar. Rakamlar yukarı yönlü olur. Bunda şaşılacak ne var? Üstelik Türkiye, salgından önce krize girmiş, 2019 rakamları tam bir felaket. Doğal olarak küçük bir hareket bile yukarı yönlü olacak elbet.

Meşhur “Türk’ün Türk’e propagandası” hız kesmeden devam ediyor. Gerçeklik dünyası ile hiçbir bağı yok. Düşünün. 83 milyonluk Türkiye’nin işçi sayısı, 47 milyonluk İspanya’nın işçi sayısı kadar. Ve bizdeki işsizlik oranı daha düşük!!! Böyle bir durumu ne matematik izah eder, ne sosyoloji. Zaten izaha da gerek yok. Bu bir kara mizah.

“Esmer Zerdeşt için”

YPS-JIN Şehit Esmer Zerdeşt Misilleme Timleri, İzmir’de iki eylem gerçekleştiklerini duyurdu.

Açıklamaya göre Misilleme Timleri, 30 Temmuz saat 16.00’da Balçova’da teleferiğin bulunduğu alana sabotaj eylemi düzenledi. Alandaki çok sayıda elektrik trafosu ve bağlı dağıtım sistemlerinin tamamen imha olduğunu duyurdu.

30 Temmuz günü de Menemen Askeri Jet Üssü’nün bulunduğu bölgeye yönelik yakma eylemi gerçekleştirildi. Yangın sonucunda askeri bir hangar tamamen imha oldu. Misilleme Timleri, “Gizli bir bölge olarak gösterilen bir yerin ve basının dahi haberlerine ulaşamadığı bu gizli hangarlardan bir tanesi faşist-

lerin tüm müdahalelerine rağmen yanarak imha oldu” dedi.

“Tüm yurtsever halkımız bilir ki, yaşatılan tüm zulümler karşılığını bulacaktır. Erken veya geç, intikamımız büyük olacak, bu devlet sistemini yıkacağız” diyen Misilleme Timleri, son iki eylemi 25 Haziran’da Medya Savunma Alanları’na yönelik hava saldırısında şehit düşen Esmer Zerdeşt’in intikamı için düzenlediklerini bildirdi.

Hem Yaralandı Hem İşinden Oldu

Merinos Halı Fabrikasında halıyı kurtarmak isterken elini makineye kaptırıp yaralanan işçi Osman Uzun işten atıldı.

Gaziantep Başpınar Organize Sanayi Bölgesinde bulunan Merinos Halı Fabrikası'nda geçtiğimiz hafta halıyı kurtarmak isterken elini makineye kaptırıp yaralanan ve ardından hastaneye kaldırılan işçi Osman Uzun, Merinos patronu tarafından "kendisini bilerek yaraladı" denilerek işten atıldı.

22 Temmuz günü iş kazası geçiren işçinin, ertesi gün iş kanunu

25/2. madde ile SGK 29 kodu kullanılarak işine son verildi. Osman Uzun ise karakolda şikâyetçi olduğu için çıkışının verildiğini söyledi; halıyı kurtarmak için elini makineye soktuğunu, halının arızalı çıkması durumunda tutanak tutulduğunu ve üçüncü tutanakta işten atıldıklarını bildiği için halıyı kurtarmaya çalıştığını anlattı.

1,9 Milyon Sendikalı

Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, işkollarındaki işçi sayıları ve sendikaların üye sayılarına ilişkin 2020 Temmuz Ayı İstatistiklerini Resmi Gazete'de yayımladı.

Yayımlanan bilgilere göre Temmuz ayı itibarıyla 14,2 milyon işçinin sadece 1,9 milyonu sendika üyesi. Sendikalaşma oranında ise %0,2 oranında azalma var. Sendikalı işçilerin tüm işçilere oranı ise yalnızca %13,66. Bu oran geçen yılın aynı ayında %13. Covid-19 krizine karşın toplam işçi sayısının son 6 ayda 395 bin arttığı belirtiliyor.

Sendikalaşma oranı düşerken, buna ters orantılı şekilde Covid-19 şartlarında çalışan işçi sayısındaki artışın nasıl gerçekleşebildiğine ilişkin bilgi yer almıyor.

Sendika üye sayılarına göre Türk-İş, 1.021.952 üye sayısı ile ilk sırada yer alırken onu 687.790 üye ile Hak-İş ikinci sırada, 190.659 üye sayısı ile DİSK üçüncü sırada yer alıyor.

Üç konfederasyonun da son 6 ayda üye sayısının arttığı belirtilen tebliğde, Hak-İş'in üye sayısındaki artış dikkat çekiyor. Hak-İş'in üye sayısı Temmuz 2019'da 684,1 bin iken, bu sayı Ocak 2020'de, yerel seçimlerin de etkisiyle 666,3 bine düşmüştü. Hak-İş'in bu düşüşü 6 ayda telafi ettiği ve geçen yılki üye sayısının da

üzerine çıktığı dikkat çekti.

Bu üç konfederasyonun ardından, dördüncü sırada 11.8 bin üyeye Ülkem-İş, beşinci sırada ise 5.4 bin üyeye Tüm-İş Konfederasyonları yer alıyor. Bağımsız üye toplam sayısı ise 28.4 bin. Bağımsız sendikaların toplam üye sayısı Temmuz 2019'da 26.9 bin seviyesindeydi.

En fazla üyeye sahip sendika, Hak-İş'e bağlı Hizmet-İş Sendikası. Belediyelerde örgütlenen Hizmet-İş, Mart 2019 yerel seçimlerinin ardından binlerce üyesini kaybetmişti. Hizmet-İş'in üye sayısının son 6 ayda 6,6 bin artarak 309,6 bine yükseldiği görülüyor. Öte yandan bu sayı Temmuz 2019'da 310,7 bindi. Buna göre Hizmet-İş, son bir yılda bin 100 üye kaybetmiş durumda.

Son bir yılda, DİSK'e bağlı Genel-İş ve Türk-İş'e bağlı Belediye-İş sendikalarının üye sayıları da arttı. Son 1 yılda Genel-İş'in üye sayısında 13.5 bin, Belediye-İş'in üye sayısında ise 11.2 bin artış görüldü. Genel-İş'in bugün 109 bin, Belediye-İş'in ise 106,2 bin üyesi bulunuyor.

Tebliğde, Ocak ayından bu yana 10 yeni sendikanın kurulduğu belirtildi. Toplamda 190 sendika faaliyet gösteriyor. %1'lik işkolu barajını aşan sendika sayısı ise yalnızca 57.

Turizm İşçilerinden Eylem

Korfu Turizm İşçileri Sendikası, Korfu Adası'nda otellerde ve turizm işletmelerinde ağır koşullar altında çalışan işçilerin çalışma koşullarını protesto eden bir dizi protesto düzenledi.

Patronlar, işletmelerin ihtiyaçlarını karşılamak ve çalışanların

sağlığını korumak için önlem alacak personeli işe almayı reddediyor.

Sendika, çok uluslu turizm işletmecisi TUI'nin ofislerinin önünde de bir protesto eylemi yaptı.

Tabip Odası'ndan Açıklama

İstanbul Tabip Odası, Adli Tıp Kurumu'nun (ATK) "hapishanede kalmaları uygun değil" raporuna rağmen tahliye edilmeyen ve zorla hastaneye kaldırılan ölüm orucundaki tutuklu avukatlar Ebru Timtik ve Aytaç Ünsal için açıklama yaptı.

Meslektaşları hekimlere seslenen Tabip Odası, "Av. Ebru Timtik ve Av. Aytaç Ünsal ATK'nın raporuna

karşın tahliye edilmeyip Sadi Konuk ve Kanuni EA Hastanelerine yatırıldılar. Meslektaşlarımıza hatırlatıyoruz: Tıp etiği hiçbir koşulda zorla müdahaleye izin vermez. Unutmayınız; aslolan hekimliktir" dedi.

Döviz Açığı Yasal Sınırı Aştı

Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu (BDDK) verilerine göre, 24 Temmuz itibarıyla üç kamu bankasının toplam döviz açığı 10 milyar 148 milyon dolara ulaştı. Döviz açığının yasal özkaynaklara oranı %30,9'a yükseldi.

Kamu bankalarının döviz açığı açık ilk kez 26 Haziran'da %20'lik yasal sınırı aşmış ve 6,7 milyar dolar olmuştur.

Döviz pozisyonu rakamı, bilanço içi ve bilanço dışı döviz varlık ve yükümlülüklerinin farkından elde ediliyor. Yükümlülükler varlıklardan fazlaysa açık pozisyonu ortaya çıkıyor.

Uzmanlar, dolar kurunu belirli bir seviyede tutmak için yapılan satışlar nedeniyle açığın arttığı ve kur artışına paralel olarak açık nedeniyle bankaların ciddi zarara uğradığını belirtiyor.

***

Niğde'de 29 yaşındaki Süheyla Yılmaz ile anne ve babası, boşandığı Burak Kahraman'ın kesici aletle saldırısına uğradı. Olay yerine gelen polis ve sağlık ekibi, Süheyla Yılmaz'ın olay yerinde hayatını kaybettiğini belirledi.

Yaralanan anne baba da hastanesinde tedavi altına alındı. Katil Burak Kahraman da yakalanarak çıkarıldığı mahkemece tutuklandı.

***

Alınan bilgilere göre Sivas'ın Yüceyurt Mahallesi'nde 43 yaşın-

2006 tarihli BDDK yönetmeliğine göre, yabancı para net genel pozisyon/özkaynak standart oranının azami sınırının aşılması halinde, bankalar aşımın nedenlerini BDDK'ye belirli bir süre içinde bildirmek zorunda.

Haftalık oranlarda oluşabilecek aşım tutarının takip eden iki hafta içinde giderilmesi zorunlu. Yönetmeliğe göre, bir takvim yılı içerisinde haftalık oranlarda, giderilen aşım dahil altı defadan fazla aşım gerçekleştirilemiyor.

Ekonomistler, "Kurun artması halinde sistem çatlayabilir" uyarısında bulunuyor. İktidarın ekonominin her geçen gün iyiye gittiği yönündeki iddialarına karşın kapitalist sistem zaten çoktan çatırdamış durumda. O çatlakları biraz olsun kapatabilmek için içerde her türlü baskı ve zora baş vururken dışarıda da ard arda savaşlara girişiyor.

Fakat ömrünü doldurmuş olan sistemi ayakta tutabilmenin artık mümkün olmadığını herkes biliyor.

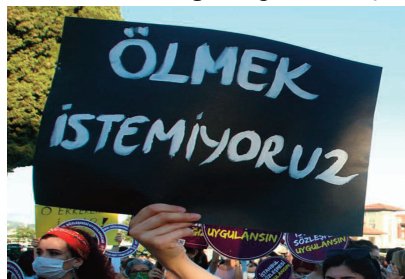
daki Dursun D., evlenme teklifini kabul etmeyen Gülbeyaz G'nin ailesine saldırdı.

Dursun D., evlilik teklifini reddeden Gülbeyaz'ın evine giderek annesi, babası, erkek kardeşi ve kardeşinin eşini ateşli silahla katletti. Dursun D. önceden de Gülbeyaz'ı "kafanı koparırım, ayrılırsan aileni öldürürüm, katliam yaparım" diyerek tehdit etmiş, kadın da polise giderek önleyici tedbir talep etmişti.

Katliamdan sonra kaçan katil Dursun D., yakalandı.

Kadınlar Öldürülüyor

Kadın cinayeti haberleri artık üçer beşer geliyor. Ve bunlar sadece duyulanlar... Cezasızlığın, toplumdaki çü-

rümenin vb. vb. kurbanı olan kadınlar artık tek şey istiyor: "Yaşamak!"

Ankara Gölbaşı'ndaki Mogan Gölü çevresinde devriye atan güvenlik görevlileri, suda bir kadına ait cansız beden gördü. Cesedi sudan çıkararak dalgıç polisler kadını Adli Tıp'a kaldırdı. Ancak kimliği tespit edilemedi...

Kadının kimliğini ve ölüm nedenini belirlemek için araştırma başlatıldı.

Anti-Hukuk Mu Dediniz ?

“21.yüzyılın insanının en büyük yanılması, faşizmin tekrar NAZİ üniformasıyla geleceğini sanmasıdır.”

Umberto ECO

Hatay barosu başkanı Ekrem Dönmez'in kimlik kontrolü bahanesiyle gözaltına alınması bir anda tepki yarattı. Ekrem Dönmez onurlu bir tepki koymasa idi, “devlet” rutin kontrolünü yapacak, mekanı terk ede-

cek idi. Ancak tüm sıfatlarından öte bir yurttaşın, “maaşlı zaptiye”leri kanuna uymaya çağırması, bilindik devleti hortlatmaya yetti.

Olayın görüntüleri basına yansiyabildiği için; “Tanrı dağı kadar Türk, Hira dağı kadar müslüman” Türk polis teşkilatı inanılmaz hukuksal bir savunma yayınlamak zorunda kaldı. Anayasa, PVSK, SS’in emir telakkileri falan... savunma uzayıp gidiyor. En sonda vurgulamadan edemiyor teşkilat: “canı pahasına görev yapan!”... Bir de: “esas misyonu demokrasinin teminatı olmak olan”!..

Toplumun belli kesimlerinin polis şiddeti, işkencesi ve infazı ile karşılaşması yeni değil. Gezi protestolarında silahsız onca insanımızı öldürüp binlercesini sakat bıraktılar. Birileri öldürme emrini kendisinin verdiğinin cakasını satıp, Gülsüm Elvan’ı meydandaki beslemelere yuhalatıyordu! Kezban Saçılık yerlerde sürükleniyordu. Taybet İnan ise PÖH/JÖH eliyle vurulup sokak ortasında bırakılıyor; kurda kuşa yem olsun diye sokaktan alınmasına müsaade edilmiyordu. Cumartesi Anneleri’nin sesini kısma çabası ise, SS teşkilatının yeni taktiği idi.

Devam edelim; Taylan Özgür (1969), Şerzan Kurt (2010), Dilek Doğan, Baran Tursun, Barış Erkul, Ali Hemdan, Festus Okey...

Teşkilatın bolca mahirlik göster-

diği soruşturmalar da yok değil; Rabia Naz dosyası, Nadira Kadirova dosyası, Gülistan Doku dosyası...

Teşkilatın işleri bununla bitmiyor; rüşvet, makam araçlı uyuşturucu ticareti, mafyatik işler-ilişkiler, fuhuş örgütlerine yardım vb...

Yani maaşlı, silahlı, kanunlu bir örgütün işleyişi muazzam... Cinayet, işkence, kamusal suçlar, adi suçlar... Tüm bunların üstü de hukuk eliyle örtülüyor ya da cezasızlık ile sonuçlanıyor. Hele yurttaşlara karşı suçlarda

dillendirilen hukuk bu şiddet tekeli sınırlandırmaktan çok biçimlendirir, şekil almasını, alışkanlığın oturmasını sağlar. Onlarca mevzuat, kanun, yasa, adli-idari mekanizmalar bu işleyişin yaşaması ve sürdürülebilirliği için vardır.

Türk devletinde faşizm kurumsaldır. 12 Eylül ile faşizmin kurumsallaşması amaçlanmıştır. Ordu-polis-yargı en başta bu amaç için revize edilmiştir. Bu organizasyonla uzun süre çalışmış olsalar da devlet kliğinin kendi iç çatışmaları yanında sınıf savaşımı ve Kürt özgürlük mücadelesi bu aracı kimi zaman köreltmiş kimi zaman yavaşlatmış ve nihai olarak eskitmiştir. Bu on binlerce insanın ödediği bedel ve mücadele ile olmuştur.

15 Temmuz ile “fırsat” dedikleri, başta devlet ittifakları olmak üzere, kamusal zemindeki muhaliflerin temizlenmesi olmuştur. Yüzbinlerce gözaltı, fişleme, işten çıkarma, tutuklama, uyduruk yargılamalar, son 5 yılın tablosudur. En son avukatlık kanun değişikliği ile ayyuka çıkan mesele ile de kamu otoritesindeki tüm çatlak seslerin susturulması amaçlanmaktadır.

Tekelcilik hakimiyet, aidiyet ve biat ister !

Hatay Baro Başkanı Ekrem

“orantılı güç” denilen içtihat yaratılmış durumda.

Bu tabloda toplantı ve gösteri yürüyüşlerine saldırılar, sosyalistlerin

maruz kaldığı tacizler- hukuksuzluklar, kadın örgütlerine yönelik baskılar, Kürtlere yaşatılanlar ve daha pek çok mesele gözardı edilmiş durumda.

Peki anayasa, yasalar, kompleks hapisaneler, devasa adliye sarayları varken bu meksika karteli görüntüsü nasıl oluşuyor ?

Suç Tekeli; Devlet!

Bir bütün olarak devlet muazzam bir organizasyon olsa da esasında en çabuk sürede kurtulunması gereken bir araçtır. Zira devlet birçok şeyin TEKEL’idir. Bunların başında da şiddet ve suç gelir. Kapitalist devlet modeli bu aracın en yetkin en gelişmiş halini bize gösterir. Çok

maruz kalmıştır. İki avukat ise bugün ölüm orucunda!

Tartışılması gereken devlet ve siyasal iktidardır. Polis memuru görevden alınsın tutuklansın diye talepte bulunmak komiktir. Devlet bugüne kadar hesabına suç işleyenleri asla toplumsal muhalefete teslim etmemiştir. En yakın örneği Sivas’ta onlarca aydını yakan kişilerin RTE eliyle affedilmesidir. O yüzden polis teşkilatının sesinin borazanlaşması bundandır. “Suçluların kolunu-bacığını kırın yanına gelin” diyen SS’dir akıl sahipleri.

Suçlu kimdir peki ?

O an polisin/devletin suçlu ilan ettiği kişi-toplum-inanç vs. suçludur artık. “Ben devletim” derken üste çıkma çabası ondandır, elinde silah vardır!

Son olarak bir grup aydın tarafından sürekli “anti-hukuk günleri, anti-hukuk uygulamaları” gibi tabirler kullanılıyor. Ya olayları incelemiyorlar ya da daha havalı geldiği için böyle kullanıyorlar. İkincisi ise, kabul edilebilir; ilki ise, durum vahim! Ama bizce bir üçünü tez bilinçli bir yaklaşım ve seçim bu.

Tekelci sermaye iktidarında otoriter uygulamalarına, “otoriterleşme”, “istibdat”, “tek adam rejimi”, “sağ popülizm” gibi kavramlar kullanmak ideolojik tercihler. Olaylar incelendiğinde tüm bunların toplamının faşizm olduğu nettir. Anti-hukuk demenizin bir karşılığı yok. Zira uygulanan hukuk tekeli istençlerin hukuğudur. Tanıma göre mücadele aracı seçersiniz! Anti-hukuksa, hukukla düzeltilir. Anayasa, en iyi yasalarda faşizme içkindir. Faşizmse sınıfsal bir demokrasi sorunudur Her türlü araç ile mücadeleyi önünüze koymanız gerekir.

İster baro başkanı olsun ister seçilmiş milletvekili, ister sanatçı; siyasal iktidarın isteklerine uymuyorsa herkesin gözü önünde DEVLET ŞİDDETİNE maruz kalacaktır! Böylece diğerlerine de gerekli mesaj verilmiş olacaktır.

